

หนังสือเยเรมีย์
(อยู่ภาคใต้ของอิสราเอล--คือยูดาห์)

เยเรมีย์เป็นผู้เขียนหนังสือเยเรมีย์ การรับใช้ของอิสยาห์อยู่ก่อนการรับใช้ของเยเรมีย์เป็นเวลา 60 ปี เยเรมีย์พยากรณ์เป็นเวลา 40 ปีในสมัยของกษัตริย์โยสิยาห์ เยโฮอาหาส เยโฮยาคิม เยโฮยาคิน และเศเดคียาห์ เยเรมีย์รับใช้พระเจ้าในสมัยเดียวกันกับผู้พยากรณ์นาฮูม ฮะบากุก และเศฟันยาห์

เยเรมีย์ได้เห็นการสิ้นสุดลงของกษัตริย์องค์สุดท้ายของยูดาห์ ได้เห็นการทำลายพระวิหารและกรุงเยรูซาเล็ม และได้เห็นพวักยูดาห์ถูกลากไปเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน ในสมัยของเยเรมีย์ความบาปเจริญขึ้นและพวักยูดาห์ได้ถูกพระเจ้าพิพากษาอย่างมากมาย ไม่มีเวลาสงบในสมัยเยเรมีย์

เพราะเหตุว่าเยเรมีย์ได้พยากรณ์ถึงอนาคตของยูดาห์และได้มีความโศกเศร้าถึงเรื่องนั้น นักศึกษาพระคัมภีร์เรียกเขาว่า ผู้พยากรณ์ที่ร้องไห้ (The Weeping Prophet) หนังสือเยเรมีย์นี้ได้บันทึกการประกาศของเยเรมีย์ในตอนที่เขาขอร้องให้ยูดาห์กลับมาหาพระเจ้าก่อนที่จะต้องเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน

1 ผู้ครองประเทศในสมัยเยเรมีย์

- ก โยสิยาห์ พระเจ้าทรงเรียกเยเรมีย์ให้เป็นผู้พยากรณ์ในช่วงเวลานี้ โยสิยาห์เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของยูดาห์ที่เป็นกษัตริย์ที่ดี (ปีก่อน ค.ศ. 640-609) 31 ปี
- ข เยโฮยาคิม กษัตริย์องค์นี้ชั่วมาก และได้เผาหนังสือคำพยากรณ์ของเยเรมีย์เสีย (ปีก่อน ค.ศ. 609-597) 11 ปี
- ค เยโฮยาคิน เยเรมีย์ได้กล่าววักขัตริย์องค์นี้ (ปีก่อน ค.ศ. 597) 3 เดือน
- ง เศเดคียาห์ กษัตริย์องค์นี้ ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของยูดาห์ ได้ทรมานเยเรมีย์อย่างมากมาย (ปีก่อน ค.ศ. 597-586) 11 ปี
- จ เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์องค์นี้ได้เคารพเยเรมีย์
- ฉ เกดาลียาห์ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ตั้งเกดาลียาห์ให้ครอบครองกรุงเยรูซาเล็ม
- ช โยฮานัน คนนี้ได้รับตำแหน่งให้ครอบครองกรุงเยรูซาเล็มหลังจากที่เกดาลียาห์ถูกฆ่าเสีย เขาได้บังคับเยเรมีย์ให้ไปยังอียิปต์กับพวกเชลย

2 การรับใช้ 3 แบบของเยเรมีย์

- ก เขาเตือนพวักยูดาห์ว่าในอนาคตพวกเขาจะต้องเป็นเชลยในประเทศบาบิโลน (25:1-14)
- ข เขาหนุนใจพวักยิวซึ่งเป็นเชลยในประเทศบาบิโลนแล้ว (29) เยเรมีย์ได้เขียนจดหมายถึงพวกเขา (29:1-32)
 - 1 เขาจะต้องอาศัยอยู่ที่บาบิโลนเป็นเวลา 70 ปี (29:5-6, 10)
 - 2 เขาควรอธิษฐานให้บาบิโลนเจริญและมีสันติภาพ เพื่อชีวิตของเขาเองจะมีสันติภาพด้วย (29:7)
 - 3 เขาไม่ควรฟังพวักผู้พยากรณ์เท็จที่อยู่ในบาบิโลน (29:8-9)
 - 4 เยเรมีย์ประกาศว่า ผู้พยากรณ์เท็จสองคน คือ อาหับ กับ เศเดคียาห์ จะถูกพระเจ้าลงโทษ

- ถึงตาย เพราะเหตุเขาได้เป็นผู้พยากรณ์เท็จและเพราะเหตุการลวงประเวณี (29:20-23)
- 5 เขาได้เตือนพวกเซลยเกี่ยวกับเซโมอาห์ ซึ่งเขียนจดหมายจากบาบิโลนไปยังเยรูซาเล็มที่ต่อว่าเยเรมีย์ (29:24-32)
- 6 เขาบอกว่า พระเจ้ายังทรงรักชาวยิว และในอนาคตจะนำพวกเขากลับไปยังอิสราเอล (29:14)
- ค เขาประกาศว่าพระเจ้าจะลงโทษประเทศต่างชาติ 9 ประเทศ (46-51)
- 1 อีิปต์ (46:1-27)
- ก กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จะชนะอีิปต์ที่เมืองคารเคมีซ (46:2)
- ข พลทหารของอีิปต์จะวิ่งหนีจากทหารบาบิโลน (46:5-6)
- ค อีิปต์หนีให้พ้นจากการพิพากษานี้ไม่ได้ (46:11)
- ง เขาได้เยาะเย้ยกษัตริย์ฟาโรห์ว่ามีเสียงมาก แต่ไม่มีอำนาจ (46:17)
- จ อีิปต์จะเป็นเมืองขึ้นของบาบิโลน (46:26)
- 2 ฟิลิสเตีย (47:1-6)
- ก อีิปต์จะชนะเมืองกาซาของฟิลิสเตีย นี่สำเร็จในปีก่อน ค.ศ. 606 ในปีที่กษัตริย์โยสิยาห์เสียชีวิต (47:1)
- ข พวกผู้ชายฟิลิสเตียจะหนีจากทหารบาบิโลน และจะไม่ช่วยพวกลูก ๆ ของตน (47:2-3)
- ค บาบิโลนจะทำลายเมืองไทรและเมืองไซดอนด้วย (47:4)
- ง เมืองกาซากับเมืองอัสเคโลน ซึ่งเป็นเมืองใหญ่แห่งฟิลิสเตียนั้น จะถูกทำลาย (47:5)
- 3 โมอับ (48:1-47)
- ก กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จะชนะโมอับ (48:1-2)
- ข พระเคโมชจะถูกกวาดไปเป็นเชลยพร้อมกับปุโรหิตและเจ้านายของมัน (48:7)
- ค ก่อนเวลานั้น โมอับอยู่สบาย คือไม่ถูกบุก (48:11)
- ง ในที่สุด โมอับจะละอายพระเคโมช เหมือนอิสราเอลได้ละอายรูปลูกวัวที่เบธเอล (48:13)
- จ บรรพบุรุษของโมอับ (คือโมอับ) ได้เกิดในถ้ำ (ปฐมก 19:37) และชาวโมอับจะหนีไปอยู่ในถ้ำอีก (48:28)
- 4 อัมโมน (49:1-6)
- ก ประเทศนี้จะถูกพิพากษาลงโทษเพราะว่าเขาได้อาศัยอยู่ในเมืองต่าง ๆ ของอิสราเอลหลังจากที่อิสราเอลไปเป็นเชลยในอัสซีเรีย และเพราะว่าเขาได้นมัสการพระมิลโคม (49:1)
- ข พระมิลโคมจะถูกกวาดไปเป็นเชลยพร้อมกับปุโรหิตและเจ้านายของมัน (49:3)
- ค ในอาณาจักร 1000 ปีของพระเยซู ประเทศอัมโมนจะถูกสร้างขึ้นอีก (49:6)
- 5 เอดอม (49:7-22)
- ก เมืองต่าง ๆ ของเอดอมจะถูกทำลายเหมือนอย่างเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์

(49:18)

ข เสียงคร่ำครวญของชาวเอโดมจะได้ยินถึงทะเลแดง (49:21)

ค พระเจ้าจะแสดงพระเมตตาต่อพวกลูกกำพร้าและพวกแม่ม่ายของเอโดม (49:11)

6 ดามัสกัส (49:23-27)

ก ทหารทุกคนของดามัสกัสจะถูกทำลายในวันเดียว (49:26)

ข จะก่อไฟให้ลุกขึ้นในกำแพงเมือง และไฟนั้นจะเผาไหม้ราชวังทั้งหลายแห่งเบนฮาดัด (49:27)

7 เผ่าเศดาร์และราชอาณาจักรฮาไซร์ (49:28-33)

ก เผ่าเศดาร์เป็นพวกอาหรับที่อยู่ด้านติดตะวันตกของอิสราเอลซึ่งจะถูกกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทำลายเสีย (49:28)

ข พระเจ้าเองสั่งให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทำลายเผ่าเหล่านั้นเสีย (49:30-32)

ค ฮาไซร์ ซึ่งเป็นพวกอาหรับ จะถูกทำลายและจะไม่มีผู้ใดอยู่ที่นั่นเป็นนิรันดร์ (49:33)

8 เอลาม (49:34-39)

ก เมืองหลวงของเอลามคือสุซา กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้บุกกรุงประเทศนี้ในปีก่อน ค.ศ. 597 ซึ่งเป็นปีแรกแห่งรัชกาลเศเดคียาห์แห่งประเทศยูดาห์ (49:34-37)

ข ในอาณาจักร 1000 ปีของพระเยซู ประเทศเอลามจะถูกสร้างขึ้นอีก (49:38-39)

9 บาบิโลน (50:1--51:64)

ก ดูเหมือนว่าชื่อเหล่านี้ถึงถึงบาบิโลน 2 แห่ง แห่งหนึ่งคือเมืองบาบิโลนที่ดาวิด ชาวเปอร์เซีย ได้ชนะในเดือน ต.ค. ปีก่อน ค.ศ. 539 (ดนล 5) อีกแห่งหนึ่งคือ บาบิโลนที่พูดถึงในหนังสือวิวรณ์ ซึ่งพระเจ้าจะทรงทำลาย (วว 18)

ข หลังจากทีบบาบิโลน 2 แห่งนี้ถูกทำลายแล้ว ชาวอิสราเอลจะแสวงหาพระเจ้า สำหรับแห่งแรกนั้น ได้สำเร็จแล้ว (อสร 1) สำหรับแห่งที่ 2 จะสำเร็จในอนาคต

ค หลังจากทีบบาบิโลนแห่งที่ 2 ถูกทำลายเสียแล้ว (วว 18) จะไม่สร้างเมืองนั้นขึ้นอีก เป็นนิรันดร์ (51:25-26)

ง ประเทศต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักพระเจ้าจะมีความเสียใจเวลาเห็นเมืองบาบิโลนทั้ง 2 แห่งถูกทำลาย (50:46; วว 18)

จ ชาวอิสราเอลจะหนีจากบาบิโลน 2 แห่งนี้ (51:6; วว 18:4)

ฉ บาบิโลน 2 แห่งนี้ได้เปรียบเทียบกับถ้วยทองคำซึ่งทำให้ประเทศต่าง ๆ เมาไป (51:7; วว 17:1-6)

ช ชาวสวรรค์จะสรรเสริญพระเจ้าเพราะได้ทรงทำลายเมืองบาบิโลน 2 แห่งนี้ (51:9-10, 48; วว 18:20)

3 ประวัติส่วนตัวของเยเรมีย์

ก พระเจ้าทรงเรียกเยเรมีย์ให้เป็นผู้พยากรณ์ในตอนที่ยอสิยาห์เป็นกษัตริย์ (1:1-10) เยเรมีย์ไม่เคย

แต่งงาน (16:2)

- 1 เยเรมีย์เป็นบุตรชายของฮิลคียาห์ ซึ่งเป็นบุนโรหิตที่อยู่ในตำบลดานาโท ในตระกูลเบนยามิน (1:1)
 - 2 พระเจ้าทรงเรียกเยเรมีย์ให้เป็นผู้พยากรณ์ในปีที่ 13 แห่งรัชกาลของกษัตริย์โยสิยาห์ (1:2)
 - 3 เพราะเหตุว่าเยเรมีย์ประกาศอย่างตรงไปตรงมาในเรื่องการพิพากษาของพระเจ้าต่อยูดาห์ เขาถูกข่มเหงจากครอบครัวของเขาเอง (12:6) จากพลเมืองอานาโท (11:21) และในที่สุดจากบรรดาชาวยูดาห์
 - 4 เมื่อเยเรมีย์เริ่มประกาศ พระเจ้าสำแดง 2 เรื่องที่สำคัญให้เยเรมีย์เห็น
 - ก ไม้ตะพดอัลมอนด์อันหนึ่ง (1:11-12) เพราะเหตุว่าต้นไม้อัลมอนด์ออกผลเร็วกว่าต้นไม้อื่น ๆ ก็แสดงว่าการพิพากษาลงโทษของพระเจ้าต่อยูดาห์ใกล้จะถึงแล้ว
 - ข หม้อกำลังเดือดอยู่ในหม้อหนึ่ง หันหน้าไปจากทิศเหนือ (1:13-16) หมายถึงว่าชาวบาบิโลนจะบุกประเทศยูดาห์
 - 5 เยเรมีย์ร้องไห้เพราะเหตุการพิพากษาลงโทษของพระเจ้าต่อยูดาห์ (4:19-21) เยเรมีย์ทำอย่างนี้หลายครั้ง (8:18, 21; 9:1-2, 10; 13:17; 14:17)
 - 6 พระเจ้าสั่งเยเรมีย์ว่า "จงวิ่งไปวิ่งมาอยู่ในถนนกรุงเยรูซาเล็ม บัดนี้จงมองและรับรู้ จงค้นหาลานเมืองดูที่ว่า จะหามนุษย์สักคนหนึ่งได้หรือไม่ คือคนที่กระทำการยุติธรรมและแสวงหาความจริง เพื่อเราจะได้อภัยโทษให้แก่เมืองนั้น" (5:1) พระเจ้าทำคล้ายกับนี้กับอับราฮัมในเรื่องเมืองโสโดม (ปฐมก 18:23-33)
 - 7 เยเรมีย์ตอบว่า "แน่นอนคนเหล่านี้เป็นแต่คนต้อยต่ำ เขาเหล่านี้โง่เขลา เพราะเขาไม่รู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์" ไม่รู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา ข้าพระองค์จะไปหาพวกผู้ยิ่งใหญ่ และจะพูดกับเขาทั้งหลาย เพราะเขารู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ และรู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา" แต่คนผู้ใหญ่ได้ปฏิเสธพระเจ้าเช่นกัน (5:4-5)
 - 8 กษัตริย์โยสิยาห์เสียชีวิตเมื่อครอบครองเป็นเวลา 31 ปีแล้ว เยเรมีย์ไปที่พิธังศพของท่าน (2 พศด 35:25) โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ที่ดีองค์สุดท้าย จากเวลานั้นไป ยูดาห์อยู่ห่างไกลจากพระเจ้ามากยิ่งขึ้น
- ข เยเรมีย์ขอร้องให้ชาวยูดาห์กลับไปแสวงหาพระเจ้าอีก (26:1-7)
- 1 พระเจ้าขอให้ยูดาห์กลับมาหาพระองค์อีก (2:9)
 - 2 ถึงแม้ว่ายูดาห์ได้เล่นชู้กับพระต่างชาติ พระเจ้ายอมให้เขากลับมาอีก (3:1) สิ่งนี้เป็นสิ่งห้ามในพระบัญญัติของโมเสส (อพย 24:1-4)
 - 3 เยเรมีย์ขอให้เขาเลิกมีใจแข็งกระด้าง เกรงว่าหนามจะทำให้เขาเสีย (4:3-4)
 - 4 ชาวยูดาห์หนีพ้นการพิพากษาได้โดยการชำระใจและความคิดของตนให้สะอาด (4:14)
 - 5 ถ้าชาวยูดาห์กลับใจเสียใหม่แล้ว พระเจ้าจะให้เขาอยู่ในแผ่นดินคานาอันต่อไป (7:3)
 - 6 ถ้าชาวยูดาห์ปฏิเสธพระเจ้า เขาจะอยู่ในความมืด (13:16)
- ค เยเรมีย์ประกาศว่าพระเจ้าจะพิพากษายูดาห์โดยใช้ชาวบาบิโลน ความบาปของยูดาห์คือ

- 1 ยูดาห์ “ได้ทอดทิ้งเราเสียซึ่งเป็นแหล่งน้ำเป็น แล้วสกัดหินซึ่งน้ำไว้สำหรับตนเอง เป็นถึงน้ำแตก
ซึ่งซึ่งน้ำไม่ได้” (2:13)
- 2 ทั้งประเทศกลายเป็นคนชั่ว (2:21)
- 3 ถึงแม้ว่ายูดาห์จะล้างตัวเองด้วยน้ำค้างและใช้สบู่มาก ๆ ความบาปของเขาก็ยังปรากฏอยู่ต่อ
พระพักตร์พระเจ้า (2:22)
- 4 ผู้ครองประเทศได้ปะโลहितแห่งจิตวิญญาณของคนยากจนที่ปราศจากผิดไว้ที่ชายเสื้อของตน
(2:34)
- 5 ยูดาห์เป็นเหมือนเจ้าเล่นซู้ที่ไม่ยอมรู้ความละอาย (3:3)
- 6 ยูดาห์ได้นมัสการรูปเคารพบนภูเขาสูงทุกลูกและได้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น (3:6)
- 7 ดาบของยูดาห์ได้กลืนพวกผู้พยากรณ์เหมือนอย่างสิงโตทำลายชีวิต (2:30)
- 8 ใจแข็งกระด้างของยูดาห์ก็แข็งกระด้างเหมือนทองสัมฤทธิ์และเหล็ก (6:28)
- 9 เขาได้ตั้งรูปเคารพไว้ในพระวิหารและนมัสการ “เจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์” (7:18)
- 10 เขาได้เผาบุตรชายและบุตรสาวทั้งปวงของเขาในไฟเพื่อถวายแก่พระโมเลค (7:31; 19:5; 32:35)

ง เยเรมีย์ได้เตือนชาวยูดาห์ถึงเรื่องผลแห่งความบาปของเขา

- 1 ทหารต่างชาติจะมาล้อมกรุงเยรูซาเล็ม (4:6)
- 2 ทั้งอียิปต์กับอัสซีเรียจะไม่ช่วยชาวยูดาห์ในเมื่อกษัตริย์บาบิโลนมาล้อมกับเขา (2:18, 36)
- 3 เมืองต่าง ๆ ของชาวยูดาห์จะถูกทำลายหมด (4:5-7)
- 4 ทหารต่างชาติจะมาอยู่ล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็ม (4:16-17)
- 5 ชาวยูดาห์จะร้องเหมือนหญิงคลอดบุตรร้อง (4:31; 6:24; 13:21)
- 6 ทหารต่างชาติจะใช้ต้นไม้ของกรุงเยรูซาเล็มเพื่อสู้รบกับกรุงนั้น (6:6)
- 7 พระวิหารจะถูกทำลาย (7:14)
- 8 ทหารต่างชาติจะเข้ามาในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนงู (8:17)
- 9 ชาวยูดาห์หลายคนจะตายด้วยดาบ ด้วยโรคระบาด และด้วยการกันดารอาหาร (15:3; 16:3-4;
21:9)
- 10 ชาวยูดาห์จะถูกกระจัดกระจายเหมือนแกลบ (13:24)
- 11 ศพของชาวยูดาห์จะอยู่ภายนอกกรุงนั้น และจะเป็นอาหารสำหรับฝูงนกกับฝูงสัตว์
(7:32-33; 9:22; 12:8-9)
- 12 ศัตรูของชาวยูดาห์จะเปิดลุ่มฝังศพของเหล่ากษัตริย์ ปุโรหิต กับผู้พยากรณ์ แล้วจะ
กระจายกระดูกเหล่านั้นต่อหน้าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่าง ๆ (8:1-2)
- 13 ชาวยูดาห์จะเป็นเชลยในกรุงบาบิโลนเป็นเวลา 70 ปี (25:11; 29:10)
- 14 ประเทศต่างชาติจะตกใจเวลาเห็นการพิพากษาของพระเจ้าต่อชาวยูดาห์ (19:8; 22:8;
25:11)

จ เมื่อชาวยูดาห์เยาะเย้ยและปฏิเสธคำกล่าวของเยเรมีย์ เยเรมีย์ก็ร้องไห้ (4:19; 8:21; 9:1-2, 10;

13:17; 14:17)

ด

เพราะเหตุการณ์เทศนาของเยเรมีย์ เขาถูกข่มเหงอย่างมากมาย

- 1 ครอบครัวของเยเรมีย์ทำการทรยศต่อเขา (12:6)
- 2 คนในบ้านเมืองของเยเรมีย์ (คืออานาโทท) พยายามฆ่าเยเรมีย์เสีย (11:21)
- 3 พวกปุโรหิตกับพวกผู้พยากรณ์พยายามฆ่าเขาเสีย (26:8)
- 4 กษัตริย์เยโฮยาคิมพยายามฆ่าเขาเสีย (36:26)
- 5 เยเรมีย์ถูกจับ ตี และขังไว้ (37:14-16)
- 6 กษัตริย์เยโฮยาคิมได้เผาหนังสือม้วนที่เยเรมีย์เขียนไว้ (36:21-23) ภายหลังพระเจ้าให้เยเรมีย์เขียนหนังสือม้วนนั้นอีกครั้งหนึ่ง และพระเจ้าได้เพิ่มข้อความมากมาย (36:32)
- 7 พระเจ้าสั่งเยเรมีย์ว่า อย่าอธิษฐานเพื่อยูดาห์ต่อไป (7:16; 11:14; 14:11; 16:5)
- 8 เยเรมีย์รู้สึกท้อใจ (20:7-9, 14-18)
- 9 เยเรมีย์เขียนจดหมายหนุนใจถึงพวกยิวที่อยู่ในกรุงบาบิโลนแล้ว (29)
- 10 ขณะที่เยเรมีย์อยู่ในเรือนจำ พระเจ้าสั่งว่าเขาต้องซื้อที่ดินจากอาของเขาชื่อ ฮานัมเอล เพื่อแสดงว่า ในอนาคตชาวยิวจะกลับมาอยู่ในยูดาห์อีก (32:6-15)
- 11 เยเรมีย์เห็นนิมิต คือเห็นกระจาด 2 ลูกใส่มะเดื่อ มะเดื่อที่ดีเปรียบได้กับคนยิวที่ดีที่กำลังเป็นเชลยในบาบิโลน (เช่นดาเนียลกับเอเสเคียล) และมะเดื่อที่เลวเปรียบได้กับกษัตริย์เศเดคียาห์กับชาวยิวที่ไม่ดี (24:1-8)
- 12 เยเรมีย์ไปหาตระกูลเรคาบ ตระกูลนี้เคยช่วยชาวอิสราเอลละทิ้งพระบาอัล จากนั้นเขาเป็นคนเลี้ยงแกะและไม่ดื่มเหล้าองุ่น (35:1-2)
 - ก เยเรมีย์ทดลองพวกนี้โดยเสนอให้เขาดื่มเหล้าองุ่น พวกเขาปฏิเสธทันที (35:5-6)
 - ข เยเรมีย์เล่าเรื่องนี้ให้ชาวยูดาห์ฟัง และเปรียบเทียบการเชื่อฟังของตระกูลเรคาบกับการไม่เชื่อฟังของชาวยูดาห์ (35:12-19)
- 13 เยเรมีย์ประกาศในลานพระวิหาร แล้วประชาชนเกือบจะฆ่าเขาเสีย (26:1-9)

ข

เยเรมีย์ในตอนที่ยิวเนบูคัดเนสซาร์ครอบครอง

- 1 กษัตริย์เศเดคียาห์พยายามหนีจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ทหารบาบิโลนได้จับเขา พาเขามาหา กษัตริย์บาบิโลน แล้วกษัตริย์บาบิโลนได้ฆ่าลูกชายของเศเดคียาห์ต่อหน้าต่อตาของเขา และได้ทำนัยน์ตาของเขาให้บอดไป (39:4-7; 52:6-11)
- 2 กษัตริย์บาบิโลนได้สั่งเนบูซาระดานให้ดูแลรักษาเยเรมีย์ไว้อย่างดี (39:11-12)
- 3 เยเรมีย์ออกจากเรือนจำ และเนบูซาระดานให้เขาเลือกว่าจะอยู่ที่บาบิโลนหรือที่เยรูซาเล็ม เยเรมีย์เลือกว่าจะอยู่ที่เยรูซาเล็ม แล้วเยเรมีย์กลับไปอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม ตอนนั้นเศเดคียาห์เป็นผู้ว่าราชการการบรรดาหัวเมืองยูดาห์ (40:1-6; 39:14)

ข

เยเรมีย์ในตอนที่ยิวเศเดคียาห์ครอบครอง

- 1 เศเดคียาห์เป็นผู้ว่าราชการการบรรดาหัวเมืองยูดาห์ (40:7-12)

2 โยฮันันเตือนเกดดาลียาห์ว่า อิชมาเอลจะฆ่าเขาเสีย แต่เกดดาลียาห์ไม่เชื่อ (40:13-16)

3 อิชมาเอลได้ฆ่าเกดดาลียาห์กับคนอื่นเสีย (41:1-4)

4 โยฮันันมาช่วยประชาชนและอิชมาเอลหนีไปจากเขา (41:11-17)

ฉ เยเรมีย์ในตอนที่ยอฮันันครอบครอง

1 โยฮันันขอให้เยเรมีย์อธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระองค์สำหรับพวกยิวที่ยังอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม (42:1-6)

2 เยเรมีย์อธิษฐานเป็นเวลา 10 วัน แล้วพระเจ้าบอกเขาว่า พวกยิวควรยังอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มและไม่ควรลงไปยังประเทศอียิปต์ (42:7-22)

3 เมื่อโยฮันันได้ยินคำตรัสของพระเจ้าแล้ว เขาว่าเยเรมีย์โกหก

เขาเลยไม่เชื่อฟังคำตรัสของพระองค์

แล้วนำพวกยิวไปยังอียิปต์ เยเรมีย์ถูกบังคับให้ไปกับพวกเขาด้วย (43:1-7)

4 เมื่อพวกยิวถึงอียิปต์แล้ว หลายคนกลับไปนมัสการรูปเคารพ (44:15-19)

5 เยเรมีย์พยากรณ์ว่า พระเจ้าจะประหารชีวิตของทุกคนที่ไม่กลับใจเสียใหม่และกลับไปอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มอีก (44:7-14, 28)

6 เยเรมีย์ได้ฝังก้อนหินใหญ่ไว้ เพื่อแสดงว่า กษัตริย์บาบิโลนจะมาชนะอียิปต์ แล้วจะฆ่าพวกยิวหลายคนที่ยังอยู่ในอียิปต์ คนอื่นจะตายด้วยโรคต่าง ๆ หรือจะเป็นเชลย (43:8-13)

4 คำพยากรณ์ต่าง ๆ ของเยเรมีย์

ก กรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย (1:14-16; 4:5-9; 5:15-17; 6:1-6; 32:2-3; 38:17-18)

ข พระวิหารจะถูกทำลาย (7:11-15; 26:6-9)

ค เยโฮอาหาส กษัตริย์ยูดาห์ จะเสียชีวิตที่อียิปต์ (22:10-12; 2 พกษ 23:34)

ง ความตายของเยโฮยาคิม (36:27-30)

จ พงศ์พันธ์ของเยโฮยาคิมจะไม่เป็นกษัตริย์ของยูดาห์ต่อไป (22:24-30; 36:30)

ฉ ความตายของผู้พยากรณ์เท็จ (คืออาหับ กับเศเดคียาห์) ในกรุงบาบิโลน และการลงโทษต่อผู้พยากรณ์เท็จ (คือเซไมอาห์) ในกรุงบาบิโลน (29:20-32)

ช ความตายของผู้พยากรณ์เท็จ (คือฮานันยาห์) ในกรุงเยรูซาเล็ม (28:13-17)

ซ เสโรอาห์จะถูกจับเป็นเชลย (51:59-64)

ฅ การร่วมมือของอียิปต์กับยูดาห์ต่อบาบิโลนนั้นจะไม่ชนะ (37:5-10)

ญ บาบิโลนจะชนะอียิปต์ (46:1-26)

ฎ ทหารบาบิโลนจะมาอาศัยและครอบครองอยู่ในอียิปต์ (43:8-13)

ฏ ชาวยูดาห์จะเป็นเชลยในกรุงบาบิโลนเป็นเวลา 70 ปี (25:11; 29:10)

ฐ เมื่อชาวยูดาห์เป็นเชลยในบาบิโลน 70 ปีแล้ว เขาก็จะกลับไปอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มอีก (27:19-22; 29:14; 30:3, 10-11, 18-21; 31:9, 12, 38-39; 33:3-9)

1 ชาวอิสราเอลจะกลับมาจากทั่วโลก (3:14; 31:10; 32:37-43)

- 2 พระเจ้าจะตั้งผู้นำประเทศตามน้ำพระทัยของพระองค์ (3:15)
 - 3 อิสราเอลจะเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระเจ้าและคนของพระเจ้าอีกครั้ง (3:16-18)
 - 4 อังกูรชอบธรรม (คือพระเยซู) จะประทับนั่งบนพระที่นั่งของดาวิด และจะครอบครองด้วยพระสติปัญญาและความยุติธรรม (23:5-6; 30:21; 33:17)
 - 5 กรุงเยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นใหม่และจะเต็มไปด้วยความยินดีและการสรรเสริญพระเจ้า (31:4, 7-9, 12-14, 23-25; 33:10-12)
- ท เมื่อชาวยูดาห์เป็นเชลยในบาบิโลนครบ 70 ปีแล้ว บาบิโลนนั้นจะถูกพิพากษาลงโทษ (25:12)
- ฒ กษัตริย์เศเดคียาห์จะถูกจับ (21:3-7; 34:1-5; 37:17) คำพยากรณ์นี้สำเร็จใน 39:4-7; 52:6-11
- ณ การดูแลรักษาของพวกเขาในกรุงบาบิโลน (24:1-7)
- 5 พันธสัญญาใหม่กับอิสราเอล
- ก ลักษณะแห่งพันธสัญญาใหม่ (31:31-34)
 - 1 เป็นพันธสัญญากับชาวอิสราเอลทุกคน (31:33)
 - 2 พันธสัญญานี้ไม่เหมือนพันธสัญญาของโมเสส (31:32)
 - 3 พระเจ้าจะจารึกหนังสือไว้บนดวงใจของเขา (31:33)
 - 4 พระเจ้าจะเป็นพระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นประชาชนของพระองค์ (31:33)
 - ข พันธสัญญาใหม่นี้จะเริ่มต้น "ภายหลังสมัยนั้น" (31:33)
 - ค พันธสัญญาใหม่นี้ดีกว่าพันธสัญญาของโมเสส (อพย 19:5-8)
 - 1 ไม่มีเงื่อนไข (31:32-34)
 - ก พันธสัญญาเดิม มีเงื่อนไข (31:32).
 - (1) ข้อตกลง: อิสราเอลต้องเชื่อฟังพระเจ้า (31:32).
 - (2) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น: อิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้า (31:32).
 - ข พันธสัญญาใหม่ ไม่มีเงื่อนไข (31:33-34)
 - 2 จะตั้งอยู่เป็นนิรันดร์
 - ก พันธสัญญาเดิม (ฮบ 8:13)
 - ข พันธสัญญาใหม่ (1 คร 11:25)
 - ง ผู้กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ คือพระเยซู (30:9; 33:15-18)
- 6 ตอนเอกในหนังสือเยเรมีย์ (6:14; 7:11; 8:20, 22; 10:7, 12; 11:19; 13:23; 15:1, 16; 16:14-15; 17:5-10; 18:1-6; 20:7-9, 13-15; 21:8; 23:29; 29:11-14; 30:7; 31:3, 8-9, 15, 22; 32:17, 27; 33:3, 22; 46:27; 47:6)